

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ไม่มีใครเทศน์อย่างเรา

วันนั้นเราลืมถามหมอเต็ง ที่เสมหะติดคอเราลืมถาม วันแจะกลับกรุงเทพฯ ไม่ได้ถามที่ว่าเสมหะติดคอเพราะอะไร เราถามแต่เรื่องจุมุกที่เป็นเหมือนเป็นหวัดแต่ไม่ใช่หวัด เป็นยังไง เราถามอันเดียว ทั้ง ๆ ที่คอกับจุมุกอยู่ด้วยกันเวลาถามลืมคอ ถามแต่เรื่องจุมุก แกก็ให้แบมือให้ดู แยกตอบทันทีเลยนะบอกว่าเป็นเพราะตับ ไม่มาก เวลาไปกรุงเทพฯ นี้แจะหายาต้มให้ฉัน ไม่นานหายว่างั้น เราชักจะเชื่อ เพราะโรคของเราที่จะตายทำเดียนี่กลับฟื้นขึ้นมาได้อย่างไม่คาดไม่ฝัน เราจึงลงใจชักจะเชื่อไว้ก่อนแล้ว บอกว่าเป็นเพราะตับแกว่า แต่ไม่เป็นมาก ไปนี้จะหายาต้มให้ฉันก็หาย แต่เราลืมเรื่องเสมหะ ถ้าได้ไปกรุงเทพฯ คราวนี้คงจะได้ทั้งสองเรื่อง เสมหะหนึ่ง แล้วเป็นเหมือนหวัดหนึ่ง แจะจะจัดยาให้ฉันว่างั้น

ที่เป็นเหมือนเป็นหวัดนี้เป็นมาหลายปีแล้วนะ คงจะถึง ๔-๕ ปี คือมันเป็นมันไม่กระทบกระเทือนอะไรเลย มีแต่ลักษณะเหมือนหวัดนิด ๆ แล้วบางทีมีน้ำมูกนิด ๆ เท่านั้น ที่จะให้เจ็บให้แสบให้อะไร ๆ เหมือนเป็นหวัดจริง ๆ ไม่มี มันก็เป็นของมันมาเรื่อย ๆ ทีนี้เสียงก็กลายเป็นเสียงคนเป็นหวัดไปอย่างนี้ แต่ก่อนเราก็ไม่ได้ถามแก ฟังถามตอนที่แกมาพักอยู่ที่นี่ แกบอกว่าจะหายา คือยานี้เป็นยาของจีนทั้งนั้น จะหายาต้มให้ฉันว่างั้น ส่วนเสมหะนี้ก็คงจะทราบละถ้าได้ถามแก

หมอคณนี่มันถึงใจเรานะ เราไม่ได้สนใจกับได้ว่าจ่ายค่าหยูกค่ายาเป็นเครื่องตอบแทนให้แกเท่านั้นเท่านี้ เราไม่มีเลยนะในใจ ฟังซิว่าไม่มีเลย ไม่ได้สนใจเลย ที่มันฟังลึกก็คุณของแกนั้นมีมากขนาดไหน เพราะเราเรียกว่าดิ่งลงจะตายโดยถ่ายเดียว แล้วก็ฟื้นขึ้นมาได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ซึ่งไม่คาดไม่ฝัน เราเคยเห็นที่ไหน ไม่เห็น ก็ฟังมาเจอหมอคณนี่ แล้วหายแบบปาฏิหาริย์เสียด้วยไม่ใช่หายธรรมดา ถึงเราเองยังไม่เชื่อความหายลงไปโดยลำดับอย่างโรคของเราเลย เวลาถามแก แกก็บอกว่าหาย เรายังไม่เชื่อ เพราะเป็นอย่างร้ายแรงมาตั้ง ๕๐ กว่าปี วาระสุดท้ายนี้จะเอาให้ตายทำเดียนเลย แล้วอยู่ ๆ แกก็มารักษาให้ พอกินยาแกลงไปแล้วมันหายวันหายคืน ๆ ไปเลย ไม่มีปฏิกิริยานะ

โรคนี้ถ้าเทียบแล้วก็ว่าโรคนักเลงโต โรคเสียร้าย ก่อนมันจะตายต้องโต้ตอบอย่างสุดฝีมือของมัน แต่ไม่มีเลยที่มันแปลก แล้วหายวันหายคืน ๆ ไป อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ละ เราเลยถามหมอที่รักษานี้ เขาก็พูดตรง ๆ โรคนี้มันโรคร้ายแรง เวลามันหายทำไมจึงหายไปอย่างนี้ ๆ ไม่เห็นมีปฏิกิริยาโต้ตอบ มันหายจริง ๆ เหรอ แกว่าหาย

จริง เพราะอะไร เอ้า ว่ามา เพราะโรคชนิดนี้ผมเคยรักษาหายมาแล้วเป็นร้อยกว่าคน เราชักอ่อน ๆ นะ โรคเรานี้ซึ่งเป็นชนิดเดียวกัน มันจะเป็นโรคเทวทัตมาจากไหนถึงไม่ยอมขยายอ้อมอ้อม อ่อนลงแต่สังเกตตลอด แล้วก็หายไปตลอดเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ เรียกว่าไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบแม้ชนิดหนึ่งเลย หายเรื่อยไปเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ หายได้ ปีกว่าแล้วนะ เพราะฉะนั้นแกพูดอย่างนี้เราจึงเริ่มเชื่อแล้ว แกว่าเป็นจากตับ ไม่เป็นมาก ไปกรุงเทพนี้จะหายามาต้มให้ฉัน

แกก็ทราบแล้วว่าเราจะไปกรุงเทพในระยะเร็ว ๆ นี้วันใดวันหนึ่งก็ได้ แกทราบ อยู่แล้วเราจะไปมอบทองคำ เพราะฉะนั้นแกจึงบอกว่า เราไปกรุงเทพแล้วค่อยหายามา ต้มว่าฉัน ไปคราวนี้จะให้ทราบทั้งสองเลย ทั้งโรคเสมหะด้วย ทั้งโรคจุกนี้ด้วย แกมี คุณมากทีเดียว ผิงลึก ต่างคนต่างอนุเคราะห์กัน เป็นโดยหลักธรรมชาตินะ ไม่เห็นมีท่าทางตั้งอกตั้งใจจะเป็นต่อกัน มันก็เป็นของมันเอง เรียกว่ากรรมสนองกรรมมันชัด ๆ อย่างเรากับหมอเต็งนี้ ไม่คาดไม่ฝันมันจะตอบรับกันยังไง เรียกว่ากรรมสนองกรรม อยู่ ๆ เขาจะมัดแกเข้าตะราง วิซ่าแกหมดความหมายมาตั้งแต่กับไหนดก็ไม่รู้ เรียกว่าไม่มี ความหมายเลยวิซ่า พอเขาดูนั้นแล้วเขาห้ามเลยทันที ห้ามไม่ให้เข้าไปในวงนี้ เข้าไปเขา จะจับทันที เพราะอันนี้หมดความหมายร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วต้องจับโดยถ่ายเดียว ไม่จับ ผิดเขาว่าฉัน ต้องให้แกพักอยู่ข้างนอกแล้วเอาคนอื่นเข้าไปติดต่อ สืบเรื่องสืบราวเรียบ ร้อย

นี่ละเรื่องมันจะเป็นของมันเองนะ เมื่อเขาอ่านเขาดูเรื่องราว จนพวกนั้นเขาร้อง โก๊กเลย ก็พอดีถ้าแกเข้าไปเขาจับเลย เพราะทางนี้ไม่ทราบ เขาห้ามไม่ให้เข้าไป ถ้าเข้าไป เขาจะต้องจับแน่ จึงยังไม่ให้เข้า ให้คนของเราไปติดต่อเสียก่อน ไปเขาก็ร้องโก๊กเลย นี่เห็นใหม่ละกรรมสนองกรรม พอได้เรื่องได้ราวแล้วออกมา เราก็ติดต่อกับลูกศิษย์ ของเรา ลูกศิษย์ของเราผู้ใหญ่ นั่นแหละ เป็นนายของพวกนี้ด้วย พวก ต.ม.พวกอะไรนี้ ติดต่อให้ไปพูดเรื่องราวของเขา ที่วิซ่าจนหมดความหมาย เรียกว่าหมดทุกอย่างว่าฉัน เถอะ มีแต่ต้องติดคุก เขาก็ต้องดึงเราเข้าไป

เท่าที่วิซ่าเป็นอย่างนี้หมดความหมายนี้ ก็เพราะว่ามีการเข้าการออกเกี่ยวกับการ รักษาอาจารย์มหาบัว ว่าฉัน ความจริงแกก็อยู่ตามประสาของแก ก็มีติดต่อกันบ้างเป็น ธรรมดาแต่ไม่ถึงกับว่าเป็นแบบที่แก้ว ที่นี้เรื่องราวมันก็เกี่ยวโยงไปว่าเกี่ยวข้องกับเรา เวลาเขาจะจับโดยถ่ายเดียว พอว่าเกี่ยวข้องกับเราเท่านั้น ทางลูกศิษย์ของเราผู้ใหญ่ เข้า ถึงกันเลย ติดต่อเป็นกรณีพิเศษทันทีเลย เรียกว่าเขาปลดเปลื้องให้หมดร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็ผู้ใหญ่เหนือเขาอีกไปตกลงเรียบร้อย เขาก็ให้เลยเป็นกรณีพิเศษร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่อัน หนึ่ง มันน่าคิดอยู่นะ ก็เรียกว่าแกเป็นคนบริสุทธิ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้านอกออกในได้

ตลอด นี่อันหนึ่งที่สำคัญมาก จะติดคุกแน่ ๆ แต่สายโยงมันก็เกี่ยวกับเรา แกก็มารักษาเราจริง ๆ ก็เรียกว่าผ่อนผันกันไปได้หายเป็นปกติ

ที่สองก็เอาอีกแหละ เขาไปส่งแกเป็นคนไข้ที่โรงพยาบาลกรุงเทพ เป็นคนไข้ไม่มีญาติ หมอก็ไม่กล้ารับรองทุกสิ่งทุกอย่าง เขาก็โทรมาหาเราที่สวนแสงธรรม พอดีขณะนั้นเราไปอยู่สวนแสงธรรม เขาโทรมาว่า หมอเตียงผู้ไปรักษาหลวงตาเวลานี้เป็นคนไข้อยู่ที่โรงพยาบาลกรุงเทพ คนไข้ไม่มีญาติ หมอกำลังยุ่งกันอยู่เวลานี้ เพราะคนไข้ไม่มีญาติ เราก็ถามย้ำเข้าไปว่าเป็นหมอเตียงรักษาเราหรือ เอ้า ขึ้นทันทีเลย บอกว่าหมอเตียงเป็นคนไข้ของเรา ร้อยเปอร์เซ็นต์ หมอก็ดีพยาบาลก็ดี ยาก็ดี พวกบริการเกี่ยวข้องกับหมอเตียงแล้วให้เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ทั้งหมด เราบอกงั้นเลย ให้หมอปฏิบัติต่อคนไข้คนนี้ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ เลย เขาก็รับปั๊บเลย พอเสร็จเรียบร้อยแล้วส่งออกมาให้พวกหมอโรงพยาบาลเอง เขาส่งแกจากโรงพยาบาลกรุงเทพมาถึงโรงพยาบาลโนนสะอาดเลย รถพยาบาลเขาเลยมาส่ง นี่เรียกว่ากรรมสนองกรรม นี้กรรมดี

เราไม่คาดไม่ฝันนะว่าจะได้หมอฟื้นขึ้นมาอย่างนี้ มีแต่จะตายทำเดียว เพราะมันหมดกำลังทุกอย่างแล้ว จึงว่าเป็นยาเทวดา หมอเทวดา ถ้าธรรมดาไม่อยู่ว่างั้นเลย เพราะมันดิ่งลงแล้ว เลยเซ็ดหัวขึ้น นี่ชิมันสำคัญมากนะ จากนั้นก็ได้เกี่ยวข้องกันเรื่อย ๆ มา เราดูแลแกอยู่ตลอดนะ อย่างเป็นกันเอง ๆ เหมือนครัวเรือนเดียวกันนั้นแหละ มีอะไร ๆ ชัดข้องอะไร ๆ เราจัดการทันที ๆ เลยตลอดมา เพราะคุณของแกลึกซึ้งมาก กว้างขวางมาก ครอบคลุมประเทศไทยเราด้วยไม่ใช่ธรรมดา ถ้าเราตายเสียอย่างนั้นเรื่องราวทั้งหลายเหล่านี้ก็ไม่ปรากฏ เรายังมีชีวิตอยู่จึงได้พยายามช่วยชาติบ้านเมืองมาอย่างพี่น้องทั้งหลายได้เห็น ตลอดถึงเรื่องอรรถธรรม

อรรถธรรมนี้เราพูดให้ตรง ๆ ไปเลย ไม่มีใครเทศน์อย่างเราว่างั้นเลย เทศน์ทั่วกรุงสยามเรา ออกอินเตอร์เน็ตทั่วโลก พูดได้ยัน ๆ เลยว่าไม่มีใครเทศน์อย่างเรา เราก็ตเทศน์แล้ว พี่น้องชาวไทยเราก็ตราบทั่วถึงกันหมด ธรรมทุกประเภททุกแบบทุกฉบับเรา ถอดจากหัวใจสอนหมดเลย ผ่านความตายมาแล้วนะเข้าใจไหม ถ้าเราตายเสียครานั้น เหล่านี้จะไม่ปรากฏเลยนะ อย่างมากก็จะมีติดเทปไว้เวลาเราเทศน์ไปกลาง ๆ เท่านั้น เรื่องของเทศน์มีทุกชั้นถึงสุดเลย แต่ไม่มีชอกแซกซิกแซกเหมือนเราเทศน์อยู่ตลอดเวลา นี้พร้อมกับการโต้ตอบปัญหาถามปัญหา มันก็กว้างขวางมาร่วมได้ ๔ ปีแล้วนี่ที่ช่วยโลก ก็เพราะหมอเตียงจะเป็นใครไป เราจึงได้เห็นคุณแกอย่างลึกซึ้ง

เรื่องคำหยูกคำยาเราไม่เคยสนใจเลย คุณอยู่นั้นหมดเลย ไปคราวนี้จะตรวจอีกทีหนึ่ง นี่ละพี่น้องทั้งหลาย ฟังศีลธรรมที่เราเอามาพูดนี้ คือเราพูดอย่างอาจหาญชาญชัย ไม่สะทกสะท้าน จากหลักความจริงที่ทรงอยู่เวลานี้ว่างั้นเลย พูดได้ทุกแง่ทุกมุม ตาม

หลักความจริง ๆ ไม่สะทกสะท้าน เพราะฉะนั้นจึงบอกว่าไม่มีใครเทศน์อย่างเรา เราก็อยู่ในกรุงสยามมาตั้งแต่วันเกิดฟังมาตลอด ใครเทศน์ยังงี้ ๆ ก็รู้มาโดยลำดับ ที่นี้เราเทศน์ยังงี้ทำไมจะไม่รู้เหมือนกัน เหมือนหรือไม่เหมือนใครก็รู้ว่างี้เทศน์นี้ เรียนเราก็อเรียนมา ตำรับตำราที่ไหนก็เห็นหมดก็เรียนมาด้วยกัน ๆ แต่ที่ถอดออกมานี้ใครเห็นบ้างนั่นซี มันมาติดอันตรงนี้

ผู้ที่ท่านรู้ท่านอยู่ภายในที่ปฏิบัติด้วยกัน ท่านก็รู้อยู่อย่างลึกลับเงียบ ๆ เสีย ท่านไม่เอาออกสนาม แล้วผู้ฟังก็ไม่ได้ฟังอย่างเปิดเผยละซี แต่เรานี้่อกสนามเลยเทียว ออกแบบไม่มีสะทกสะท้าน สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยหวั่นกับสิ่งใดแม้เม็ดหินเม็ดทราย เพราะหลักความจริงนี้เหนือหมดทุกอย่าง เกินกว่าที่จะนำเอานั่นมาวัดมาตวงมาเทียบกัน เรียกว่ามันเกินเสียทุกอย่างแล้ว เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการขอพี่น้องทั้งหลายให้ฟังให้ถึงใจนะ เฉพาะอย่างยิ่งบาปบุญนรกสวรรค์ฟังให้ดีนะ

บอกจริง ๆ เวลาตายเราไม่ไปจุดลาก ถ้าจุดลากไม่ได้ทั้ง ๆ ที่เป็นอยู่นี้ ตายแล้วมีความหมายอะไร ไสลงไปเลย มึงเก่งมึงไปว่างั้น บอกไปเอาทั้งโคตรทั้งแซมมิงไปลงนรกด้วยนี้จะพอไหม ก็โคตรมิงไปเอามาหมดนะบอกงั้น คือสอนเต็มเหนี่ยวแล้ว ลากขึ้นมันไม่ยอมขึ้น เอ้า ไป ว่าเท่านั้นแหละ มึงมีโคตรมีแซมก็โคตรมิงเอาลงไปหมด นรกหลุมนี้จะแคบไหม มิงไปทดลองนรกหลุมนี้ดูถ้ามึงเก่งกว่าศาสดาเอกว่างั้นเลย นี้เราสอนขนาดนั้นนะ สอนอย่างอาจหาญชาญชัย

เมื่อคืนวานนี้หรือวันไหน คือตามธรรมดาเราเทศน์แล้วเราจะไม่ฟัง เราฟังเทปเรานี้แหละแต่ก่อนฟัง ฟังตลอด เพราะแต่ก่อนงานการมีน้อย เวลาเงียบ ๆ กลางคืนนี้เรา มาเปิดเทปฟังอ้อด ๆ ฟังเพลิน เพราะเทศน์สอนพระ ที่เรามาฟังมีแต่เทศน์สอนพระ เทศน์ธรรมะแกงหม้อเล็กหม้อจืด ๆ ตลอด ฟังเพลินตลอด ที่นี้เวลามาเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองแล้วไม่ได้ฟังนะ เทศน์แล้วผ่านหมด ๆ ไม่ว่าเทศน์ธรรมะชั้นใดภูมิใดผ่านหมด แต่เมื่อคืนวานนี้หรืองี้มีโอกาสบ้างเล็กน้อยก็เลยมาเปิดฟัง เปิดฟังเทปที่เทศน์สนามหลวง

เพราะเราเทศน์มาแล้วตามธรรมดาเราไม่เคยไปฟังซ้ำเทปอีกแหละ แต่วันนั้นโอกาสยังงี้ไม่ทราบ มาสบเหมาะพอดี เราก็อเอาเทปมาเปิดฟัง ฟังแต่ต้นเลยจนกระทั่งจบ ฟังทุกก็ทุกก็ เรียกว่าฟังประเภททบทวนว่างั้นเถอะ ฟังทุกก็ทุกก็ หาที่ต้องดีไม่ได้ว่างั้นเลย เราพอใจในธรรมเทศนากันที่นี้เราบอกงั้นเลย เรียกว่าได้ประโยชน์ทั่วถึงกันหมดในธรรมทุกชั้น ๆ จนกระทั่งวิมุตติหลุดพ้นแสดงตอนสุดท้ายให้พระฟัง ธรรมะประเภทนี้ถอดออกมาจากหัวใจทั้งนั้นนะ เรียนในคัมภีร์เราก็อเรียนมาแล้วว่างี้ นั่น

คัมภีร์ความจำ อันนี้คัมภีร์ความจริง ถอดออกมาจากนี้จึงไม่มีสะทกสะท้าน ใครจะเชื่อ ไม่เชื่อมันเรื่องของเขา เรื่องของเราตามหลักความเป็นจริงยังงัวไปตามเรื่อง

ด้วยเหตุนี้เองจึงเทศน์สอนพี่น้องทั้งหลายว่า นี่ชีวิตไม่ได้นานนะ บอก จวนแล้วนะ เร่งซิ การแนะนำสั่งสอนออกทุกประเภทนะ จะออกเรื่อย ๆ ฟังซิ จะออกเรื่อย ๆ ตามแต่เหตุการณ์สมควรจะออกหนักเบาเล็กน้อยเพียงไรไม่ต้องบอก จะออกเอง ๆ พูดแล้วสาธุเลย ไปหาจากที่ไหนธรรมว้างั้นเลย ลงหัวใจกับธรรมเป็นธรรมดาอันเดียวกันแล้วหาที่ไหน ก็เท่านั้นเอง พระพุทธเจ้าท่านหาที่ไหน ท่านเทศน์สอนโลกมาสามแดนโลกธาตุ เราเทศน์เพียงคนศาลาหลังเดียวเท่านั้นกับพระพุทธเจ้าเทศน์สอนคนสามแดนโลกธาตุ สอนสัตว์โลก มันต่างกันยังไง มันจะไม่มีบ้างเหอธรรมะที่จะมาเทศน์คนในศาลานี้ ออย่าว่าแต่เทศน์เลย ไ้เรื่อยก็มี มีดีอไต่ใหญ่ก็มี จับฟาดทางนั้นฟาดทางนี้ก็ ยังได้จะจนตรอกหรือ ถ้าอย่างนี้ไม่จนนะ อย่างอื่นอาจจน แต่ไม่เรื่อยบ้างอะไรบ้างฟัดนี้เอาได้ มีทั้งข้างนั้นข้างนี้ว่าไง

จึงได้อัจฉรย์ธรรมพระพุทธเจ้าละซี พระพุทธเจ้าท้อพระทัย ไม่ท้อยังไง นี่เป็นแล้วนี่ พอมันผางขึ้นมาเท่านั้น จำขึ้นมาแล้วขึ้นอุทานเลยทันที โถ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้ละเหอ ๆ เคยคิดเมื่อไรฟังซินะ ใครจะไปอาจไปเอื้อมไปวัดรอยพระพุทธเจ้าได้ แต่ไม่ใช่อาจเอื้อมไม่ใช่วัดรอย มันเอาความจริงออกมาด้วยความอาจหาญ ประหนึ่งว่าเป็นพยานพระพุทธเจ้าทันทีเลย ไม่ต้องไปถามใคร พอผางขึ้นมาเท่านั้นขึ้นอุทานเลยเทียว โถ ๆ ขึ้นเลย เหอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างนี้ละเหอ ๆ ย้าอยู่นั้นนะ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเหอ ๆ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเหอ ๆ

ที่นี้ก็รวมเลย พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันเป็นแล้วนั้นเข้าใจใหม่ละ เราเคยรู้เคยเห็นเมื่อไร เมื่อมันรวมเข้าเป็นธรรมดาเป็นอันเดียวกัน เหมือนน้ำมหาสมุทรไหลมาจากสายไหนรวมลงมหาสมุทร เรียกคำเดียวมหาสมุทรเท่านั้นพอ จำเป็นอะไรจะต้องเรียกน้ำสายนั้นสายนี้เหมือนแต่ก่อนที่ยังกำลังไหลลงมาสุมมหาสมุทรอยู่ ยังไม่ถึง เมื่อถึงมหาสมุทรแล้วพูดได้คำเดียว มหาสมุทรพอ อันนี้เรื่องธรรมทั้งหลายของผู้บำเพ็ญ สัตว์โลกบำเพ็ญเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหลเข้ามา ไหลเข้ามาสู่ธรรมธาตุที่เทียบกันว่ามหาสมุทร ใครมีวาสนาบารมีแก่กล้าสามารถขนาดไหน ไหลใกล้เข้ามา ๆ พอถึงบึงเรียกว่าบารมีเต็มส่วนแล้ว บรรลุธรรมบึง นั้นข้ามมหาสมุทรแล้ว เรียกว่าเข้าธรรมธาตุเต็มส่วนแล้ว ถ้ามหาสมุทรหาอะไร ถ้ามหาสมุทรพระพุทธรูปหาอะไร ธรรมธาตุเท่านั้นพอหมด

เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ขึ้นอย่างจ้ง ๆ ละซี เราไม่ลืม สด ๆ ร้อน ๆ ตัวสะตุงเลย เทียวนะ ประหนึ่งว่าโลกธาตุนี้สะเทือนสะท้านไปหมดเลย โถ ๆ ขึ้นเลย มันเป็นในจิต

นะ เหนอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างนี้แหละ เหนอ ๆ แล้วธรรมแท้เป็นอย่างนี้แหละ อย่างที่รู้อยู่
 นี้จะอย่างไร แต่ก่อนมันไม่เคยรู้ ก็เลสปิดไว้ไม่ให้เห็น เห็นไหมกิเลสเก่งไหม กอง
 มุตรกองคูดปิดทองคำทั้งแท่งไว้ไม่ให้เห็นเลย พอเปิดนี้มันจำขึ้นมาแล้ว แล้วจะให้ว่าย
 ไง เวลาปิดก็รู้ว่าปิด เวลาเปิดก็รู้ว่าเปิด จิตเป็นนักรู้อันเดียวกัน มันก็ประมวลลงมาถึง
 ว่า พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร มันเป็นอย่างนั้น

เมื่อมันเป็นอย่างนั้น กับความเป็นมาของเจ้าของ พิจารณานี้มันจำไปหมดเลย
 โห มีแต่เรื่องนรกอเวจีเผาไหม้ตลอดมาก็ภพก็ชาติก็กัปก็กาลป์ มาถึงขั้นที่ผ่านพ้นไป
 ได้แล้ว มองลงไปข้างหลังที่เราเคยผ่านมา ทุกประเภทอยู่ที่นี่หมดในตัวของเราเองนะ เรา
 อย่าไปเข้าใจว่าอยู่กับคนนั้นคนนี่ พวกบาปบุญนรกสวรรค์พรหมโลก เว้นนิพพาน พวก
 เปรตพวกผีประเภทต่าง ๆ เราเป็นตัวบรรจุไว้ด้วยกันทั้งหมด อย่าไปคิดนะว่าคนนั้น
 มากคนนี้น้อย เพราะมันเวียนว่ายตายเกิดอยู่ที่นี่ก็กัปก็กาลป์แล้ว ก็ภพก็ชาติ เต็มในหัวใจ
 ของเรา เต็มในตัวของเราด้วยกัน มองขึ้นไปมันจำไปหมดจะว่าไง แล้วที่มันจะไม่กลัว
 ยังไง ทั้ง ๆ ที่ผ่านมาแล้วมันกลัวย้อนหลัง ชยะ โห อย่างนี้มันก็บิกบินมาได้เรื่องความ
 ทุกข์ความทรมาน การบิกบินมาได้นี้ก็เพราะว่ามันไม่รู้

ตคนรกพอดผ่านขึ้นมาปีนี้ ก็เลสปิดแล้วไม่ได้ตคนรก ไม่เห็นนรกไม่รู้รอก ว่า
 นรกไม่มี เอาอีกละนะ สิ่งที่มีคืออะไร คือความเปิดโล่งไว้ ความทะเยอทะยานอยาก
 ทำ ความอยากทำมีแต่เรื่องอยากทำความชั่วช้าลามกที่จะโดดลงไปอีกนะ นี่ปิด ๆ นี้ละ
 ที่พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย พอขึ้นมาแล้วปิดหมด ๆ ไม่ให้รู้โทษภัยของตัวทั้งดีทั้งชั่ว
 ไม่ให้เห็น ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมไม่ทราบก็ครั้งก็หน สัตว์แต่ละราย ๆ นะ เว้นนิพพาน
 หรือสุทธาวาส ๕ ชั้น สุทธาวาส ๕ ชั้นเป็นชั้นของท่านผู้ไปแล้วไม่กลับ คือชั้นพระ
 อนาคามี ๕ ชั้นนี้ไม่กลับ พรหมโลกนอกนั้นก็กลับทั้งนั้น อายุ ๘ หมื่นปี ๙ หมื่นปีอะไร
 บอกไว้หมดในพรหมโลกแต่ละชั้น ๆ ปีทิพย์นะ ถึงอย่างนั้นก็อยู่ในโลกอนิจจัง มันก็
 เปลี่ยนไปตามความเป็นของมันนั่นแหละ เชื่องช้าแต่ก็เปลี่ยน แล้วก็ลง บางทีมาทำ
 ความชั่วลงนรกอีกก็กัปก็กาลป์ ขึ้นมา เราคนเดียวนี้ละ

เราอย่าอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้า แล้วก็มาเป็นอีก ๆ ที่นี้เวลามันประมวลเข้ามา
 แล้วตัวนี้เปิดจำนี้มันเห็นหมดจะให้ว่าไง ไม่สะทกสะท้านยังงี้ ไม่กลัวยังงี้ เรื่องของเจ้า
 ของทั้ง ๆ ที่ผ่านมาแล้วมันยังกลัวย้อนหลัง โถ ๆ ขึ้นเลย นั่นเห็นไหม แล้วธรรมชาติ
 อัจฉริยะเลิศเลอก็ทรงไว้แล้วที่เลิศเลอ ที่เลวที่สุดมันก็เห็นอยู่แล้ว ที่เลิศที่สุดก็เห็นอยู่
 แล้วในหัวใจดวงนี้ นั่นละพระพุทธเจ้ามาสอนโลกท่านสอนอย่างนั้นนะ ไม่ได้สอนเล่น
 ๆ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วมันท้อจริง ๆ ท้อใจ พระพุทธเจ้าท้อพระทัย วิ่งถึงกันเลยนะไม่
 ต้องมีใครบอก เพราะมันจำทั้งสอง ทุกสิ่งทุกอย่างจำไปหมด ทั้งดี ดีจนถึงขั้นดีเลิศก็

ทรงไว้แล้ว เลวที่สุดก็ผ่านมาแล้ว ๆ มันก็ยังต้องกลัว ชยะ ๆ กลัว โถ มันเป็นอย่างนี้ ๆ

เพราะความไม่รู้ มันปิด ๆ ให้ไปตกอยู่ตลอดเวลา แล้วท้อใจ เมื่อเป็นอย่างนี้ แล้วจะสอนใครให้รู้ได้ นั่นฟังซิ สอนใครเขาก็จะหาว่าบ้าไปหมด พูดไปที่ไหนก็ไม่มีใครเชื่อ อยู่ไปกินไปพอถึงวันสิ้นลมหายใจแล้วไปเสียเท่านั้น จะไปสอนหาอะไร นั่นขึ้นแล้วนะท้อใจ เราไม่ได้วัตรอย เราไม่ได้แข่งพระพุทธรเจ้า หลักความจริงมียังไง พระพุทธรเจ้าสอนธรรมเป็นความจริง เราพูดตามหลักความจริง จึงไม่สะทกสะท้านว่าจะกระทบกระเทือนถึงพระพุทธรเจ้าเลยว่ามีผิดไป เมื่อมันเป็น มันเป็นจริง ๆ เป็นในใจของเองนี่นะ ท้อใจ น้ำตานี้ฟัง ฟังซินะ เป็นยังไงน้ำตาถึงฟัง ทุกอย่าง อัจฉริยะธรรมที่เลิศที่เลอนี้ก็อัจฉริยะเต็มเหนี่ยว ที่ชยะแขงต่อความทุกข์ความทรมานทั้งหลายแห่งความเป็นมาของตัวและสัตว์ทั้งหลายมันก็แบบเดียวกัน

น้ำตานี้ออกได้หลายด้านหลายทางนะ ความอัจฉริยะ ความสลดสังเวชต่อโลกทั้งหลายที่จะจมกันอยู่ในนรกหมกไหม้ ในวิภวณนี้ก็ไม่มีความที่จะข้ามไปได้ถ้าไม่มีความดีเสียอย่างเดียว นั่นฟังซินะ ความดีคือทาน ศีล ภาวนา นี่ละเป็นเครื่องประกัน เป็นเครื่องจุดลากที่จะออกได้ นอกนั้นไม่มี ใครอย่าไปหวังพึ่งอะไรนะในโลกอันนี้ สามแดนโลกธาตุอย่าไปหวังพึ่งอะไรว่าจะจุดลากเราได้นอกจากบุญทานการกุศลนี้เท่านั้น อันนี้เท่านั้น ฟังแต่ว่าเท่านั้น อันนี้ละที่จะลากขึ้นได้ เพราะฉะนั้นจึงบอกให้สร้าง ๆ

ฝืนความชั่วช้าลามกทั้งหลาย ต้องฝืนไม่ฝืนไม่ได้ มันเหนียวแน่นแก่ที่สุดเลย ไม่มีอะไรเกิน เหมือนสายยางดึงไปนี้เหนียวไว้นะ พอปล่อยมือบีบติดปั๊บเข้าที่เดิมก็เล็ดตึงสัตว์ก็แบบเดียวกัน ไปไหน ๆ มันดึงไว้ ๆ เวลาถึงขั้นท้อใจมันท้ออย่างนั้นจริง ๆ ท้อจนเหมือนว่าปิดตันอันตู่ จะสอนไปได้ยังไง มองดูแล้วมันดูไม่ได้เลย เราก็ผ่านมาโลกอันนี้โลกดูไม่ได้นี่ ที่นี้เวลามันมาเห็นเรื่องความผ่านมา โลกทั้งหลายเป็นอย่างนี้จะทำยังไง มันก็ปิดตันอันตู่ไม่ยอมสอน อยู่ไปวันหนึ่ง ๆ พอยังชีวิตให้เป็นไปเท่านี้ ถึงวันตายแล้วก็ไปเสียเท่านั้น ไม่รู้จะสอนไปหาอะไร

เรื่องความคิดความรู้มันก็รู้อย่างนี้ ที่นี้จิตอันหนึ่งมันไม่ได้อยู่นะ มันหมุนของมันตัว ๆ สักเดี๋ยวก็ได้ข้อด้านทานกันขึ้นมา หรือข้อกระดูกกันก็ถูก เอ้า ถ้าว่าธรรมชาติเหล่านี้สุดวิสัยที่ใคร ๆ จะรู้จะเห็นได้ ธรรมพระพุทธรเจ้าสุดวิสัยที่ใคร ๆ จะรู้จะเห็นได้ แล้วเราเป็นเทวดามาจากไหนทำไม่ได้ เราก็เป็นมนุษย์เหมือนกันกับมนุษย์ทั่ว ๆ ไป เราทำไม่ได้ เขาก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน เราเป็นเทวดาพิเศษมาจากไหนถึงรู้ได้แต่เราคนเดียว ทำไมเขาจะรู้ไม่ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด คำว่าเพราะเหตุใดก็มีสายทางมา มาวัดป่าบ้านตาด มาจากอะไร ก็มาจากสายทาง มีทางเข้ามา นี้รู้ได้เพราะเหตุใด เราปฏิบัติ

อย่างไร ที่นี้มันก็ตั้งกันย้อนหลังไปซี เราเดินมาด้วยปฏิบัติพาพระพุทธรูปเจ้าทรงสั่งสอนไว้ แล้วด้วยสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว นี่คือทางอันชอบธรรม ทางสายที่ปลอดภัย เราดำเนินมานั้นจนกระทั่งถึงนี้

พอว่าทำไมถึงรู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดคือว่าสายทาง อ้อ แนะนำยอมรับนะ อ้อ รู้ได้ แม้ไม่มากก็รู้ได้เพราะมีทางเดินเข้ามา ธรรมที่สอนไว้เรียบร้อยแล้วนี้เป็นทางที่ราบรื่นทั้งหมด สวากขาตธรรม เมื่อมีผู้ดำเนินมาอยู่แล้วได้ ไม่มากก็ได้ ที่นี้ปฏิบัติไม่ได้ละ อ้อ ที่นี้ลงละนะ ลงใจ ถ้าอย่างนั้นก็สอนไป มันหากเป็นของมันเองนั่นละ พออันนี้ลงใจแล้วมันก็มีแก่ใจที่จะพูดจะจาจะอะไรต่อใคร ๆ เฉพาะอย่างยิ่งวงพระก่อนอื่น สุดท้ายก็มาถึงอีตาเพ็ง วัดถ้ำกลองเพล นั่นเป็นคำพูดคำแรกที่เรามาเปิดออกนะ ในคืนวันแรม ๑๔ ค่ำเดือน ๖ มันขึ้นตอน ๕ ทุ่ม เหมือนหนึ่งฟ้าดินถล่ม พอตื่นเช้าขึ้นมากก็ลงอุโบสถ ที่วัดดอยธรรมเจดีย์

พอลงอุโบสถปาฏิโมกข์เสร็จเรียบร้อยแล้ว เราก็มาวัดสุทธาวาส หลังอุโบสถแล้วก็มาค้างวัดสุทธาวาส พอตีห้าขึ้นไปหา นั่นผ่านมาได้คืนหนึ่งแล้วนะ คืนที่สองท่านเพ็งขึ้นไปหาเราไม่ลืม นี่เปิดปากที่แรกเลย มีสองต่อสอง จังหวะพอดีเลย เพราะท่านเพ็งไปกับเรา เราลงมาจากวัดดอยจะไปทางอำเภอวาริชภูมิ จะไปจำพรรษาวาริชภูมิ ท่านเพ็งก็มาด้วย มาก็ได้จังหวะพอดี อยู่ ๆ ก็ว่า เพ็ง ก็ว่าอย่างนั้นละนะ ตาจ้องขึ้นมา เราว่า เพ็ง นี่จะพูดอันหนึ่งให้ฟังนะ เราก็เลยพูดให้ฟังตามเรื่องราวที่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์เมื่อคืนนี้ ว่างั้นเลย เพราะคืนที่สองกำลังคุยกัน คืนแรกผ่านมาแล้ว เมื่อคืนนี้เป็นอย่างนั้น ๆ เล่าให้ฟัง

สรุปเอาเลยว่า ท่านเคยติดสอยห้อยตามผมมาเป็นเวลานาน ท่านนี่องค์หนึ่งที่เคยติดสอยห้อยตามผมมานานกว่าเพื่อน คือท่านองค์หนึ่ง ท่านสิงห์ทององค์หนึ่ง เราบอก แล้วคำพูดที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้จนกระทั่งจบลงนี้ ท่านเคยได้ยินผมพูดไหม ท่านเคยติดสอยห้อยตามผมมานานแสนนาน ท่านเคยได้ยินคำพูดประเภทนี้ไหม ที่ผมพูดให้ฟังนี้ ทางนั้นคึกคักขึ้นเลย ไม่เคยได้ยิน อยู่ ตื่นเต้น ไม่เคยได้ยินนะ เอาให้ตั้งใจให้ตื่นะ ธรรมพระพุทธรูปเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ อย่างนี้แหละ สายทางก็สด ๆ ร้อน ๆ ให้ก้าวเดินมาจะมาถึงธรรมชาติที่สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ธรรมะเป็น อกาลิโก ไม่มีต้นมีปลาย เสมอต้นเสมอปลายทั้งบาปทั้งบุญ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ละความชั่ว บำเพ็ญความดี จะได้ความดีสด ๆ ร้อน ๆ ไปนะ

นี่ละเปิดปากคนแรกให้ท่านเพ็งฟัง จนตื่นตื่นท่านเพ็งก็ดี ก็ไม่เคยได้ยินนี้ ตั้งแต่เรายังนำตาร่วงอยู่บนภูเขาคนเดียวว่าไง มาจากไหนก็ไม่รู้หน้าตาพังเลย มันอัศจรรย์ นี่ละธรรมเหล่านี้ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ ท่านเรียกว่านิพพานเพียง เรา

ไม่ได้สงสัยเลย ผางขึ้นเท่านั้นพอแล้ว ไม่มีคำว่าอดีต อนาคต จะมากวนใจ ธรรมชาตินี้คือธรรมชาติเท่านั้นพอแล้ว นั่นละตั้งแต่นั้นมาก็สอนโลกเรื่อยมา วาระสุดท้ายก็มาเกี่ยวกับโยมแม่ อันนี้มันก็รู้ แน่ะ ถึงวาระจะพูดก็พูดบ้างซิ เราก็ได้บอกกับหมู่เพื่อน นี้ผมยังไปไหนไม่ได้นะ เกี่ยวข้องกับโยมแม่แล้วนี่ บอกนะ เพราะมันบอกอยู่ในนี้เสร็จหมดเลย ออกพรรษาแล้วนี่จะต้องไปหาโยมแม่ ตอนนั้นอยู่ห้วยทราย ออกพรรษานี่จะต้องไปหาโยมแม่ เพราะเรื่องมันเกี่ยวโยงกับโยมแม่ ผมตั้งใจเอาโยมแม่บวชเสียก่อน

ก็มาจริง ๆ ส่งจดหมายมาล่วงหน้าบอก พอมาทางนี้ก็เตรียมพร้อม มากี่จับบวชเลย ตั้งแต่นั้นมาก็พันอยู่อย่างนี้ เป็นบุตรเป็นคุณเป็นสัวเป็นถานเรื่อยมาอย่างนี้ เข้าใจใหม่ ให้พี่น้องทั้งหลายฟังนะ นี่ละเราเทศน์สอนโลกเราไม่ได้เทศน์เล่น ๆ ว่าอะไรจริงอันนั้นทุกอย่าง ได้พิจารณาเต็มหัวใจแล้วออกตรงไหน เอา วังนั้นพุ่งเลย พุ่งเลย เทียวละ ถ้าได้พิจารณาเต็มสัดเต็มส่วนแล้วมันออกช่องไหน อะไร ๆ ควรจะออกมากน้อย บอกให้พุ่งเลย เอ้า พุ่งเลย ๆ นั่นความจริงของธรรมเป็นอย่างนั้น สะทกสะท้าน ห้วนไหวที่ไหน

นี่ก็ได้สอนพี่น้องทั้งหลายมามากต่อมาก นานแสนนาน เป็นเวลาดูเหมือนจะ ๕๒ ปีแล้วมั้ง พฤษภา มิถุนา กรกฎา สิงหา น่าจะ ๕๒ ปีก้าวเข้า ๓ เดือนแล้ว วันที่ ๑๕ พฤษภา ๒๕๙๓ นี่ละใครจะเอาก็เอา

นี่ก็ฟังทราบมา เขาบอกข่าวมาจากท่านนายก คือท่านรองจังหวัดของท่านให้พร้อมเท่านั้นเอง เพราะทางนี้สั่งไปเรียบร้อยแล้ว ให้ท่านทำหน้าที่ของท่านโดยสมบูรณ์ อย่างเมื่อวานนี้ทำเต็มเหนี่ยวเลย ท่านก็บอกว่าท่านรองจังหวัด คือท่านจะหาเวลาว่าง ว่าอย่างนั้นนะ จากนั้นท่านก็จะนิมนต์มาให้เราไปตามกำหนดที่ว่าว่างแล้ว จวนแล้วนะ ครั้งนี้ก็ดูเหมือนจะเป็นงานที่ประหนึ่งว่าจะเอิกเกริกอยู่บ้างเหมือนกันนะ งานที่จะมอบทองนี้ท่านจะนิมนต์เข้าไปที่ทำเนียบรัฐบาล แล้วกระจายไปอีกว่าจะบอกบรรดารัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ทอดผ้าป่า นั้นเห็นไหมละ ดูชียายเราคนนี้ ท่านทั้งหลายได้พิจารณาแล้วยัง หลวงตาเอาเต็มใจแล้วนะ ออกทุกอย่าง ออกด้วยความมั่นใจแนใจทุกอย่าง ผิง ๆ เลย ไม่มีสะทกสะท้าน

นี่ก็พอทราบว่าเราจะไปมอบทองคำ ท่านก็เตรียมทางกระทรวงต่าง ๆ จะทอดผ้าป่ากัน แน่เห็นไหมละ นี่ชีพ้อบ้านพ้อเมืองต้องตั้งต้องเข็นต้องลากบ้านเมืองไปถึง ถูก ไม่ใช่จะกดลงให้จม ๆ ไปเลย ฟังเทียบให้มันได้เหตุได้ผลชี พ้อเป็นยังไง พ้อทำลูกให้จมหรือ พ้อแม่ทำลูกให้จมมีหรือ ฟังซินะ นี่ก็พ้อบ้านพ้อเมืองพ้อประเทศ กำลังแสดงนี้จมหรือฟูฟองซินะ นี่ก็บอกแล้วบรรดากระทรวงต่าง ๆ จะมาอนุโมทนาทอดผ้าป่าเพื่อนำทองคำเข้าสู่ชาติ เงินเหล่านี้ก็จะเข้าสู่ทองคำเหมือนกัน ทราบมาแต่ยังไม่

พูดกันนะ เราทราบตามสายทางมา ท่านสั่งมาโดยลำดับลำดับมาถึงเรา คิดว่าจะไม่เคลื่อนไหวคลาดมาก ถ้าเคลื่อนก็เคลื่อนนิดหน่อย หลักใหญ่คงไม่เคลื่อน นี่ก็รอจังหวะ อีกสักวันสองวันคงจะทราบ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๐ เมื่อวานนี้ ทองคำขาดไปตอนเช้าที่เขาจดบัญชี แต่ตอนบ่ายก็ได้มาตั้ง ๑๗ บาท ทองคำที่ได้หลังจากมอบเข้าสู่คลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ทองคำ ๓๖ กิโล ๔๙ บาท ๑๑ สตางค์ อันนี้ยังไม่ได้อัดและยังไม่ได้อัดมอบเราไปกรุงเทพฯวันนี้จะหลอมทองคำเหล่านี้และมอบพร้อมกันเลย ทองคำต่อยอดที่จะมอบคราวนี้ ๑,๒๕๐ กิโล เท่ากับ ๑๐๐ แห่ง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๔,๐๓๖ กิโลครึ่ง

เคยมาหรือยังวัดนี้ (เคยมา ๒ ครั้งแล้วครับ) ต้องขอกฎขึ้นหลวงตาจำใครไม่ได้ ใครจะเข้าจะออกเท่าไรจำไม่ได้เลย แล้วยิ่งทุกวันนี้วัดนี้มันคนมากต่อมาก มาจากไหน (มาจากพญา จังหวัดชลบุรีครับ) อ้อ อยู่พญา พญาเมืองทะเล ทำไมขึ้นบกได้ละ นี่เราก็ระลึกได้ เราไปพญาผ่านไปนั้น เห็นไอ้หรั่งมันนอนแผ่สองสสิ่งอยู่ตามหาดทราย เราดูเขามีประเพณีของเขาอย่างนี้ละ เราผ่านไปหาดทรายพญา เห็นไอ้หรั่งมันนอนแผ่สองสสิ่ง แผ่อยู่ตามนั้นเรายังดู อ้อ เขาถือเป็นธรรมดา ประเพณีของเขาเป็นอย่างนั้น ๆ เราก็ผ่านไป เวลานี้พญามันก็ โอ้ย มันดูไม่ได้ละ พิถี คือเวลานี้ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงหมดเลยนะ เพราะเราเคยเกี่ยวข้องกับพวกนี้อยู่เป็นเวลานาน กรุงเทพฯ ก็ตั้งแต่ ๘๑-๘๒ นานไหมละ เกี่ยวข้องกับกรุงเทพฯ มาตั้งแต่ ๘๑-๘๒ จนกระทั่งปานนี้แล้วที่ว่าพญาเมืองชล มันไปมันมาเหมือนเขาไปจ่ายตลาด ต่อจากนั้นก็ไประยองไปจันทน์เรื่อย แต่ก่อนทางที่ตัดจากเมืองชล ไปทางสามย่านมันไม่มีนะ ต้องไปทางเดิม ไปนี้ก็ไปชลแล้วก็อ้อมไปทางสัตหีบ แล้วไประยอง เดี่ยวนี้ตัดปุ๊บเลยนะ มันไปได้หมด

(ขอลาหลวงตาอะมาจากหนองคายอะ) เออ พอจำหน้าได้ ลูกโยมเปลี่ยนแม่บ่ (ใช่อะ) ก็อย่างนั้นแล้วมันนานจนจะจำไม่ได้ละ ลูกศิษย์ทั้งนั้นละ แม่ก็เสียไปแล้วโยมเปลี่ยน โห โยมเปลี่ยนคนสำคัญนะ ภาวนาของเล่นเมื่อไร โยมเปลี่ยนภาวนาไม่มีใครทราบนะ หนองคายทั้งเมืองก็ไม่ทราบ ฟังซินะ โยมภาวนาเป็นของสำคัญมากนะ แกมาก็ไปหาเรามาพูดเรื่องภาวนาให้ฟัง เราก็อธิบายให้ฟังเฉพาะ ๆ แล้วก็ไป ลูกเต้าหลานเหลนก็ไม่ค่อยทราบละมั้ง ส่วนคนอื่นไม่ต้องพูดละ เพราะเป็นธรรมะที่ลึกลับแก่ทรงไว้นานแล้ว นี่แกก็เสียไปแล้ว โยมเปลี่ยนภาวนา เขาผ่าตัดแกนี้ไม่ได้วางยาสลบนะ พวกผ่าตัดเขาก็บอกว่าให้ระลึกถึงพระเจ้า เขาว่าอย่างนั้น คือพวกผ่าตัดเขาเป็นลูกพระเจ้า ทีนี้โยมเปลี่ยนนี้แกเป็นลูกพระพุทธเจ้า

เวลาผ่าตัดเขาบอกว่าให้ระลึกถึงพระเจ้านะ ๆ แกก็บอกว่า เออ ระลึกถึง แกก็ระลึกถึงพระพุทธเจ้าของเรา ผ่าตัดไม่ต้องวางยาสลบเลย มันเจ็บมากเจ็บน้อยก็ดูมันอยู่

ตลอดเลย นี่เห็นไหมล่ะใครเชื่อ ผ่าตัดไมใช่เล็กน้อยนะ ผ่าตัดข้างในด้วย เขาจะวางยา สลบแกไม่ยอมให้วาง คือแกเป็นผู้ยืนยันเอง หมอเขาจะต้องวางยาสลบ แกบอกไม่ต้อง วางวางนั้นเลย เอา ตายฉันจะตายเองไม่ให้มีโทษ แกยืนยันไปอย่างนั้นนะ เอา ผ่าเลยเถ่า เขาก็ผ่าเลย แกก็ดูอยู่ตลอดเวลา ความทุกข์มากน้อยแกก็ดู อันนี้เราเชื่อทันที แกพูดยัง ใจเราเชื่อ จนกระทั่งผ่าตัดเรียบร้อยเสร็จไปเลย เรียบร้อยไปด้วยดีตลอดมา นั่นเห็น ไหมล่ะ

นี่ผ่าตัดข้างในไมใช่เล่น ๆ นะ ทีแรกเขางเขาจะไม่ผ่า แกเป็นผู้ยืนยันเอง หมอ เขางเขาจะไม่ยอมผ่า แกพูดเอง เขาจะไม่ยอมผ่าเพราะผ่าที่สำคัญมาก แกบอก เอา ผ่าฉันจะรับรองตายไม่ให้มีโทษแกบอกอย่างนั้นเลย ฉันจะรับรองเอง เรื่องโทษเรื่อง กรรมไม่ให้มี ให้ถือเป็นธรรมดาเหมือนกับวางยาสลบแล้วผ่าตัด แล้วตายไปเสีย คือไม่ วางยา ตายไปก็ให้เหมือนกันกับวางยาไม่ให้มีโทษ นั่นเก่งไหมแก ผ่ากันเรียบร้อย นี่จิต แกสำคัญมากนะ เป็นลูกศิษย์มานาน นี่คนหนึ่งทางด้านจิตตภาวนา เวลาพูดไปสัมผัส เราก็เลยพูดให้ฟัง นั่นละเรื่องจิตเห็นไหมล่ะ มันเป็นอยู่กับผู้ใดมันก็ยืนยันกับเจ้าของ เอง อย่างโยมเปลี่ยนนี้ยืนยันเลย คือแกบอกไม่ให้วางยา เขาก็งเขาจะไม่ผ่า แกยืนยัน เลย ตกลงเขาก็ต้องผ่าให้ได้อย่าง เมื่อจำเป็นจริง ๆ แล้วว่ายังไงก็เอา

ให้ระลึกถึงพระเจ้านะ เขาว่าอย่างนั้น ให้ระลึกถึงพระเจ้า ทางนี้ก็ระลึกถึงพระ พุทธเจ้า พวกเขาผ่าเขาเป็นคริสต์ศาสนา ผ่าอยู่ที่กรุงเทพฯ หรือที่ไหนเราก็ลืมแล้ว เตี้ยวันนี้ ผ่าที่โรงพยาบาลสำคัญเหมือนกันนะ แกยืนยันไม่ให้วางยาสลบในที่สำคัญ แล้ว ก็ผ่านมาด้วยดี เห็นไหมล่ะ แกบอกรู้อยู่ทุกระยะเลย มันจะเป็นมากน้อยเขาผ่าดูทุก ระยะ จิตกับกายกับเวทนาไม่ใช่อันเดียวกัน ต่างอันต่างดูกัน มันก็รู้อย่างนี้

เรากำลังรอจังหวะนายยกท่านพิจารณาเรื่องเวลา เวลาว่างเมื่อไร หลอม แล้วเวลามอบทองนี้คงจะได้เข้ามอบทำเนียบรัฐบาล เพราะท่านติดต่อเรามาแต่ยังไม่ ต่อปากต่อคำ เพียงแต่ท่านสั่งมาโดยลำดับมาถึงเรา เพราะฉะนั้นเวลานี้เราจึงรอวัน เวลา ทางนั้นให้ท่านจัดเอง คราวนี้ไปจะหลอมมันน่าจะได้ ๓ แท่งนะ แท่งหนึ่ง ๑๒ กิโลกรัม แล้ว ๓ แท่ง มัน ๓๗ กิโลกรัม เวลานี้เราก็ได้ ๓๖ กิโลแล้ว แล้วจากนี้ถึงวันนั้น คิดว่า ๓ แท่งนี้ต้องได้ เพิ่มเข้าไปอีก ก็จะเป็นจำนวนทองคำ ๑๒๓ แท่งนะ แต่แท่งที่ ๓ นี้ยังไม่แน่วัก นอกนั้นแน่วหมดแล้ว ไอ้แท่งที่ ๓ นี้ไม่ค่อยแน่ จึงคาด ๆ เอาไว้ว่าค่อนข้างจะได้ ๑๒๓ แท่ง จะได้แน่ ๆ ไม่ได้ บุก วันนั้นลงได้เข้าสนามรบแล้วไม่ถอย ขาด เท่าไรบุกเลยเอามาทันทีเลย เข้าให้ได้เต็มสัดเต็มส่วนแล้วมีอะไรค่อยพิจารณากัน จะ ให้ได้

อย่างนี้ล่ะเราพยายามช่วยชาติไทยของเรา หมดเป็นหมด ยังเป็นยัง ตายเป็นตาย เป็นตายเลย หลวงตาที่จะช่วย ดังที่ได้เคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าคอขาด-ขาดเลย หลวงตาได้ตัดสินใจแล้วว่า จะช่วยพี่น้องชาวไทยอย่างสุดชีวิตจิตใจ ดังที่เคยพูดมาแล้วครั้งหนึ่งเป็นอย่างนั้น ดังที่เล่าให้ฟัง ครั้งที่สองก็เป็นอย่างนี้ ต้องเอาให้เต็มเหนี่ยวเลย ควรบุกจึงต้องบุกละซิ มันได้ก็แท่ง ๆ ควรจะได้เอาบุก บุกเรื่อย บุกเท่าไรก็เพิ่มขึ้นเรื่อย นี่เราก็ได้ตั้ง ๔ พันกว่ากิโลแล้วเรียกว่า ๔ ตันกว่าแล้ว ทองคำเรานะ ส่วนดอลลาร์ที่เข้าคลังหลวงไว้แล้วเวลานี้ได้ประมาณ ๕,๗๗๘,๐๐๐ ดอลลาร์ แต่ทองคำนี้ตั้งที่ว่านี้

ส่วนเงินสดนั้นก็ตั้งนี้ละ คือตีเข้ามาทางทองคำเรา คราวที่แล้วก็ ๘๐๖ ล้านบาทตีเข้ามาทองคำแล้ว ต่อไปเงินสดได้เท่าไรเราก็จะตีเข้ามา ๆ เพื่อทองคำ ๆ แล้วก็ช่วยพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศ การสร้างนั่นสร้างนี่ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่ราชการต่าง ๆ ที่เห็นว่าจำเป็น เราจะแยกเงินจำนวนหนึ่งออกไปช่วย ส่วนใหญ่ที่สำคัญ ๆ เราจะตีเข้าไปซื้อทองคำให้หมด เพราะเวลานี้เราต้องการทองคำมากที่สุด เราเป็นผู้ไปดูเอง นี่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ คือเราเป็นหัวใจของประเทศ แล้วเจ้าหน้าที่เขารับผิดชอบโดยเฉพาะ ไม่มีใครเข้าไปดูได้เลยทองคำกองใหญ่หลวงนี้นะ ในคลังหลวงของเรานี้แหละ แล้วเจ้าหน้าที่เขามานิมนต์เราไปดู วันเราไปมอบทองคำครั้งแรก

เขาก็บอกว่าทองคำในคลังหลวงนี้ได้เห็นเฉพาะสมเด็จพระเทพฯ หนึ่ง แล้วก็หลวงตานี้องค์หนึ่ง เขาก็ต้องมีความหมาย เพราะเราไปมอบทองคำนี้แหละ เขาก็ต้องมีความหมายเขาถึงนิมนต์เราไปดู ครั้นไปดูกลับออกมาแล้วพลิกใหม่หมดเลย นั่นเห็นใหม่ จึงได้ว่าทองคำเราเรียกว่าหรือมั่วหรือมากกว่าอย่างนั้นเถอะนะ ได้พลิกใหม่เสียหมด เงินที่เราว่าจะช่วยทั่วประเทศไทยนี้จะไม่เอาเข้าสู่คลังหลวง เราบอกอย่างนั้นนะ ที่นี้กลับพลิกขึ้นมาเลย เงินจำนวนนี้ทั้งหมดมัน ๘๕๐ ล้าน เราเลยหักไว้เพียง ๕๐ ล้าน ๘๐๐ ล้านนี้หักเข้ามาทางทองคำหมด หลังจากไปดูทองคำในคลังหลวงมาแล้ว ตั้งแต่บัดนั้นมาพูดเน้นหนักตลอดเวลาจนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องการทองคำเป็นอย่างมาก ๆ

เหล่านั่นพออุไกล อุไกลกันไป อดอยากขาดแคลนบ้างไม่เป็นไรขอให้ทองคำเป็นลมหายใจให้เต็มปอดของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติเราเป็นที่พอใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องหมุนเข้าเรื่อย ๆ นี่ก็เปิดแล้วว่าเงินสดนี้โอนมาเลย คือโอนเข้ามาแล้วเราจะตีเข้าเป็นทองคำ เราจะเป็นผู้พิจารณาเอง เพราะเราเน้นหนักอยู่ทองคำเป็นประจำ เราจะตีเข้าเป็นทองคำ ๆ เรื่อย ๆ อันใดที่ควรช่วยชาติบ้านเมืองเราก็อุไกลออกไป ๆ ตามความจำเป็น แต่เรื่องทองคำนี้จำเป็นอย่างหนัก จะต้องตีเข้าไปเรื่อย ๆ ใส่เข้าไปเรื่อย ๆ นะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ก็แล้วกันนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd